

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 8. jula 2013. god.
Br. ref.: RK441/13

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI128/12

Podnosilac

Shaban Hoxha

**Zahtev za ocenu ustavnosti presude Vrhovnog suda Kosova, rev. br.
316/2011, od 14. juna 2012. god.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je g. Shaban Hoxha (u daljem tekstu: podnosilac zahteva) iz Prištine, sa prebivalištem u Prištini, ul. "Nazim Gafurri", br. 13.

Osporena odluka

2. Osporena odluka javnog organa je presuda Vrhovnog suda u Prištini, rev. br. 316/2011, od 14. juna 2012. god., koju je, u obrascu Suda, stranka naglasila da je primila 4. decembra 2012. god.

Predmetna stvar

3. Osnovno pitanje predmeta podnetog Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud), dana 6. decembra 2012. god., je ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda u Prištini, rev. br. 316/2011, od 14. juna 2012. god., kojom je podnosiocu zahteva odbijena revizija podneta protiv presude Okružnog suda u Prištini, Ac. br. 784/2009, od 11. marta 2011. god.

Pravni osnov

4. Član 113.7. Ustava; član 22. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo, br. 03/L-121, od 15. januara 2009. god.; i pravilo 56. (2) Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo.

Postupak pred Sudom

5. Dana 10. decembra 2012. god., podnosilac je podneo kompletirani zahtev Sudu i isti je registrovan u Sudu pod br. KI128/12.
6. Dana 14. januara 2013. god., odlukom GJ. R. KI128/12, predsednik Suda je imenovao, zamenika predsednika, prof. dr Ivana Čukalovića za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednik je imenovao i veće za razmatranje, u sastavu sudija: Almiro Rodrigues (predsedavajući) i Snezhana Botusharova i Kadri Kryeziu (članovi).
7. Dana 25. marta 2013. god., Ustavni Sud je obavestio podnosioca zahteva i Vrhovni sud o registraciji zahteva.
8. Dana 17. juna 2013. god. Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i iznelo Sudu preporuku o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

9. Dana 23. oktobra 2003. god., Energetska korporacija Kosova (u daljem tekstu: EKK) - Penzijski fond, je doneo odluku br. 171/29 u vezi sa zahtevom za penziju koji je namenjen podnosiocu g. Shabanu Hoxhi, na osnovu kojeg se g. Hoxhi odobrava zahtev za prevremenu penziju u KEK-u i to prema kategoriji "B", i sve to u skladu sa Uredbom UNMIK-a 2001/35 i u skladu sa Statutom Penzijskog fonda EKK-a.
10. U gorenavedenoj odluci je utvrđeno da će isplata penzije za g. Hoxhu početi od 1. novembra 2003. god. i da će se okončati 1. decembra 2008. god., dok će visina penzije iznositi 105,00 € mesečno. U odluci se, takođe, naglašava da stranka nezadovoljna odlukom, može da uloži žalbu u roku od 15 dana i ona se

može uputiti KEK-u- „Komisiji za razmatranje sporova“, preko uprave Penzijskog fonda.

11. Iz dokumentacije koju je podneo podnosilac zajedno sa zahtevom, Sud nalazi da protiv odluke Penzionog fonda KEK-a ,nije uložena žalba.
12. Nakon 1. decembra 2008. god., EKK je prekinuo plaćanje penzije g. Shabanu Hoxhi i ova činjenica se konstatuje iz presude Opštinskog suda u Prištini, CI. br. 437/2008.
13. Dana 26. marta 2009. god., Opštinski sud u Prištini je doneo presudu CI. br. 437/2008, kojom je odbio tužbeni zahtev g. Shabana Hoxhe iz Prištine, gde je on tražio da Sud obaveže tuženu EKK da mu isplati penziju prema odluci br. 171/129, od 23. oktobra 2003. god., počev od 1. decembra 2008. god. pa sve dok postoje uslovi za njenu isplatu.
14. U obrazloženju ove presude, Opštinski sud u Prištini je između ostalog konstatovao:

“Između stranaka nije bila sporna činjenica da je tužilac ostvario dopunsku penziju od 60 meseci, u mesečnom iznosu od 105 evra, a nije bila sporna ni činjenica da je posle 60 meseci tužiocu prestala ova isplata, odnosno zaključno sa danom 1.12.2008. godine”. Sud je, takođe konstatovao da je “potvrđena činjenica da je tužena u potpunosti ispunila obaveze prema tužiocu, predviđene odlukom za penzionisanje tužioca” i da „tužbeni zahtev tužioca za nastavljajnje isplate penzije i nakon datuma 1.12.2008. godine proizilazi neosnovan, stoga je i odlučio da isti odbije kao takav”.
15. Dana 11. marta 2011. god., Okružni sud u Prištini je doneo presudu Ac. br. 784/2009 kojom je odbio kao neosnovanu žalbu g. Shabana Hoxhe, sa obrazloženjem da *“prema konstataciji ovog suda zaključak prvostepenog suda je pravedan i zahtev tužioca je neosnovan. Prvostepena presuda je zasnovana na pravednom i potpuno utvrđenom činjeničnom stanju iz kojeg je usledila i pravedna primena materijalnog prava”.*
16. Dana 14. juna 2012. god., Vrhovni sud Kosova, odlučujući prema zahtevu podnosioca, je doneo presudu rev. 316/2011, kojom je odbio kao neosnovanu reviziju podnetu od strane podnosioca protiv presude Okružnog suda u Prištini.
17. U obrazloženju presude, Vrhovni sud je naglasio: *“Vrhovni sud Kosova, polazeći od takvog stanja stvari, je našao da su sudovi nižih stepena pravilno sprovodili materijalno pravo kada su našli da je tužbeni zahtev tužioca neosnovan”.*
18. Konačno, dana 10. decembra 2012. god., nezadovoljan sudskim odlukama, g. Hoxha je podneo zahtev Ustavnom sudu.

Navodi podnosioca o ustavnim kršenjima

19. Podnosilac zahteva navodi da su mu, osporenim presudom, kršena sledeća prava garantovana Ustavom Republike Kosovo: član 49. [Pravo na rad i obavljanje profesije], član 24. [Jednakost pred zakonom] i član 6. Evropske konvencije za ljudska prava (Pravo na pravično suđenje).
20. Podnosilac zahteva, takođe, navodi da ga je Vrhovni sud Kosova, donoseći reviziju po njegovom zahtevu, postavio u nejednak položaj pred zakonom, zato što je u jednom identičnom slučaju sa njegovim, doneo presudu rev. br. 152/2009, od 12. aprila 2010. god., kojom je ovaj sud odobrio reviziju tog podnosioca, a odbio je reviziju podnetu s njegove strane.

Ocena prihvatljivosti zahteva

21. Kako bi bio u mogućnosti da reši zahtev podnosioca zahteva, Sud prvo ocenjuje da li je podnosilac zahteva ispunio uslove za prihvatljivost koji su utvrđeni Ustavom, Zakonom o Ustavnom sudu i Poslovníkom o radu.
22. U vezi s tim, Sud se poziva na član 113.1. Ustava (Jurisdikcija i ovlašćene strane), gde se predviđa:

“Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.”

23. Sud, takođe, uzima u obzir pravilo 36. Poslovníka o radu Ustavnog suda, gde se određuje:

“(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve:

c) samo ako zahtev nije očigledno neosnovan”.

24. Pozivajući se na zahtev podnosioca i navodna kršenja ustavnih prava, Ustavni sud konstatuje da je podnosilac iscrpeo sva pravna sredstva predviđena zakonom i onih koje je imao na raspolaganju, i zahtev je takođe podnet u zakonskom roku predviđenom članom 49. Zakona o Ustavnom sudu, stoga, u ovim okolnostima, Sud će razmotriti osnovanost navodnih ustavnih kršenja onako kako je predstavio podnosilac u zahtevu.
25. U tom smislu, Sud naglašava da Ustavni sud nije sud činjenica i ovom prilikom želi da naglasi da je utvrđivanje činjeničnog stanja na pravilan i potpun način u punoj nadležnosti redovnih sudova, kao u ovom slučaju Vrhovnog suda, odbijajući reviziju tužioca ili Okružnog suda u Prištini, odbijajući žalbu žalioaca i, da je njegova uloga (Ustavnog suda) samo da obezbedi saglasnost sa pravima garantovanim Ustavom i drugim pravnim instrumentima, pa stoga, ne može da deluje kao sud četvrtog stepena (vidi, *mutatis mutandis*, i.a., Akdivar protiv Turske, 16. septembar 1996. god., R. J. D, 1996-IV, stav 65).
26. Prosta činjenica da se podnosioci zahteva ne slaže ishodom slučaja ne može da im služi kao pravo da podnesu argumentovani zahtev za povredu člana 31.

Ustava ili člana 6. EKLJP (Vidi, *mutatis mutandis*, presuda ESLJP, Zahtev br. 5503/02, Mezotur-Tiszazugi Tarsulat protiv Mađarske, presuda od 26. jula 2005. god., ili Tengerakis protiv Kipra, br. 35698/03, odluka od 9. novembra 2006. god., § 74).

27. Podnosilac zahteva nije podneo nijedan validan argument kojim bi potkrepio njegove navode o kršenju člana 49. Ustava i, osim navoda da je imao zakonitu odluku za penziju i zahtev da se nastavi sa isplatom te penzije, nije obrazložio kako mu je prekršeno pravo garantovano Ustavom. Pored toga, redovni sudovi, u redovnim i zakonskim postupcima, su konstatovali da su bili u potpunosti ispunjene sve obaveze koje proizilaze iz odluke tužene EKK i to u korist tužioca g. Hoxhe. U stvari, podnosilac zahteva nije ni osporio postupke i proces u celini, već je osporio konačni ishod sudskog postupka, koji nije bio povoljan za njega.
28. Štaviše, kako bi se neka presuda ili rešenje javnog organa proglasilo neustavnim, podnosilac zahteva bi trebalo da dokaže *prima facie* pred Ustavnim sudom da će “odluka javnog organa, kao takva, biti pokazatelj kršenja zahteva za pravično suđenje, i ako je neosnovanost te odluke tako očigledna da se ista može smatrati prekomerno arbitrarnom” (vidi, ESLJPJ, Khamidov protiv Rusije, br. 72118/01, presuda od 15. novembra 2007. god., § 175).
29. Ustavni sud u presudi Vrhovnog suda rev. 316/2011, od 14. juna 2012. god., nije našao elemente proizvoljnosti ili navodnog kršenja ljudskih prava, kao što je naveo podnosilac zahteva.
30. Što se tiče navoda o kršenju prava garantovanog članom 24. Ustava [Jednakost pred zakonom], za koje podnosilac zahteva navodi da je prekršeno, argumentujući to činjenicom da je Vrhovni sud u identičnom slučaju doneo drugačiju presudu, Sud konstatuje da je u slučaju koji je naveo podnosilac, sproveden sudski postupak bio suštinski drugačiji.
31. U stvari, u slučaju podnosioca Z. B. (za koji se navodi da je identičan), takođe jedan od penzionera EKK-a, Opštinski i Okružni sud su odlučili u korist podnosioca Z. B, dok, nakon revizije podnete od strane EKK-a, Vrhovni sud je (rev. br. 152/2009, od 12. aprila 2010. god.), odobrio kao osnovanu reviziju EKK-a, dakle, kao osnovanu reviziju tužene stranke a ne tužioca, te u ovim okolnostima Sud ne može da konstatuje da je bilo kršenje člana 24. Ustava.
32. Sud, takođe, naglašava da podnosilac zahteva nije podneo u svojstvu dokaza akt individualnog sporazuma sklopljenog između njega i EKK-a, kao što su to podneli podnosioci zahteva iz grupe zaposlenih EKK-a, takođe, bivši penzioneri ove kompanije, u kome se naglašava da će im se penzije isplaćivati “sve do osnivanja i funkcionisanja Fonda za penzijsko invalidsko osiguranje Kosova” (vidi presude Ustavnog suda od 23. juna 2010. god., podnete od strane g. Imera Ibrahimija i 48 drugih, i podnosioca g. Ganiya Prokshija i 15 drugih), već je imao odluku za penziju na tačno određeno vreme koju je primio i nije je osporio, stoga Sud nije našao argumente da ovaj zahtev razmatra kao gorepomenute slučajeve ovog Suda koje su podnele grupe bivših zaposlenih EKK-a.

33. U ovim okolnostima, podnosilac žalbe „nije u dovoljnoj meri potkrepio svoju tvrdnju“ i nije podneo zahtev na zakonit način i ne može da se konstatuje da je zahtev osnovan, stoga Sud, u skladu sa pravilom 36. stavom 2, tačkom c) i tačkom d), nalazi da zahtev treba da se odbije kao očigledno neosnovan i sledstveno

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud je, u skladu sa članom 113. stavom 7. Ustava, članom 20. Zakona o Ustavnom sudu i u saglasnosti sa pravilom 56.2. Poslovnika o radu, dana 8. jula 2013. god., jednoglasno

ODLUČIO

- I. DA ODBACI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. Ova odluka će biti dostavljena stranama i biće objavljena u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona o Ustavnom sudu; i
- III. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Prof. dr Ivan Čukalović

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani